

Truslen fra den muhamedanske terror har medført mange reaktioner, og ikke mindst de europæiske tegnere har reageret kraftigt på truslen. Det kunne man konstatere, da den såkaldte "Tegn Muhammed-Dagen" blev afholdt for kort tid siden, og tusindvis af tegninger blev resultatet. Blandt de mange tegninger var også denne tegning, der angiveligt viser Muhammeds fordrivelse fra Europa.

©www.pi-news.net

Truslen fra den muhamedanske terror

De fanatiske muhamedaneres ufattelige ondskab viser sig endnu engang gennem trusler om blodige angreb på den kristne civiliserede verden, og det er ikke mindst Danmark og det danske folk, der nu udpeges som potentielle ofre for disse terrorangreb. Tilfældige danskere skal flås i stykker af muhamedanske terrorister i biler. Medierne skriver den 13. oktober: »Nyt magasin på internettet lægger op til simple terroraktioner mod blandt andet Danmark. En kraftig firehjulstrækker med barberblade på fronten. Og så ellers tordne ned gennem Strøget. Sådan lyder opfordringen i det nyeste nummer af internetmagasinet Inspire, som terrorbevægelsen al-Qaeda udgiver. "Det vil skabe kaos og traumer hos befolkningen. Det terroriserende element er stort. Påsvejsede barberblade på fronten der skærer igennem Allahs fjender i høj fart, så kan du forestille dig situationen efter sådan en operation". Danmark nævnes direkte som et af de lande, hvor man med fordel kunne gennemføre sådan et angreb. Kan man skaffe en solid firehjulstrækker, er det bare med at vælge en gågade eller et lignende sted fyldt med fodgængere. Men det kan blive svært at slippe væk, så der vil være tale om en selvmordsaktion. "Du fortsætter med at kæmpe, indtil du opnår martyriet. Du starter din dag i denne verden, og ved slutningen af den vil du være med Allah", står der i magasinet.«

Vi må som danskere erkende, at de fanatiske muhamedanere vil vores død, og vi må ikke gøre os nogen illusion om, at det nok ikke sker, for en dag sker det alligevel, og så må vi også være forberedte, så vi ikke lammes af begivenhederne men kan handle hurtigt. Der er ingen tvivl om, at et angreb som det omtalte ville virke "terroriserende", som der står, for danskerne er ikke vant til blodige begivenheder med 10, 20, 60, ja, måske 200 ofre, og det ville afgjort ryste danskerne, men det vigtige er, at vi kommer hurtigt ud af chokket og bliver handlingsdygtige igen, for vi må ikke forvente, at vore svage myndigheder er i stand til at gøre noget som helst andet end at samle ligene op. Vore myndigheder har ingen planer for en gengældelse af et angreb, ja, myndighederne har end ikke nogen ide om, hvordan man besvarer et blodigt terrorangreb, og derfor må reaktionen på et terrorangreb også blive folkets reaktion. Det kan vi lige så godt gøre os klart allerede nu.

Det etnisk-kulturelle

Når man taler om patriotisk virksomhed, så er det helt afgørende at agitere for en bred folkelig modstand mod det multietniske og multikulturelle samfund. Der er endnu ikke nok overbeviste patrioter til at skabe en politisk basis for modstanden, men for hver dag der går, kommer vi lidt nærmere på denne situation, idet stadigt flere danskere kan indse, hvilken forbandelse indvandringen er. Agitationen mod indvandringen må nødvendigvis være af alsidig karakter, og også den nyeste videnskabelige forskning må inddrages. Den moderne genetiske forskning i USA har jo således fastslået, at der ikke alene er en bemærkelsesværdig forskel på folkeslagene, som utallige videnskabsmænd hævdede allerede i det 19. århundrede, men at der faktisk også er en betydelig niveauforskel mellem folkeslagene med hensyn til f.eks. intelligens. Det er en viden, der har været fordømt de sidste 60-70 år, men med kampen mod indvandringen er denne viden igen blevet relevant, når man vil forstå og forklare, hvorfor indvandringen i nogle tilfælde er ødelæggende, mens den i andre og langt sjældnere tilfælde kan være positiv. Vi må altså som modstandere af indvandringen også inddrage den moderne genetiks bekræftelse på sandheden i den gamle viden i vor argumentation mod indvandringen. Og selv i politiske cirkler er man da også så småt på vej imod en sådan tænkning, idet man nu som bekendt taler om en nyttig indvandring contra en ødelæggende, men politikerne mangler dog stadig at forstå, at selve forskellen på de to former for indvandring skal søges i det etnisk-kulturelle og ikke i det arbejdsmarkedsparete, der er et alt for snævert perspektiv at bedømme indvandrerne efter. Om en indvandrer kan stå på en fabrik eller ej, det siger jo intet om, hvor store samfundets udgifter er til hans familie, for det er udelukkende et resultat af familiens etniske og kulturelle tilhørsforhold. Hvis man er i tvivl om dette faktum, så kan man blot se på landets fremmedghettoer. Før politikerne forstår, at det etnisk-kulturelle må inddrages som en afgørende faktor i ghettopolitikken, kan de ikke føre en fornuftig fremmedpolitik.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på siden www.radio-holger.dk, og der sendes i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet er de danske indvandrermodstanderes stemme på Internettet.

Skytten i Malmø

I forbindelse med hele sagen om skytten i Malmø, der tilsyneladende udser sig indvandrere som mål, så er det højst ejendommeligt, at medierne har betragtet selve skyderierne som noget helt uforståeligt. Men at det kommer dertil er jo helt logisk, for indvandring ender altid med væbnede konflikter, og ganske vist er sagen fra Malmø endnu ret ubetydelig, men den er dog et symptom på den yderst alvorlige indvandringssygdom, som det svenske samfund lider af. Det er en illusion at tro, at man på længere sigt kan undgå borgerkrigen, når man tillader indvandring i det omfang, som man har gjort. Derfor er det også helt ligegyldigt, om skytten bliver pågrebet eller ej, for sygdommen i det svenske samfund er der jo stadigvæk, og den vil være der, indtil man repatrierer de fremmede. For det er det multietniske og multikulturelle samfund, der genererer volden, fordi dette samfund tvinger vidt forskellige folkeslag til at "leve" i det samme samfund, hvilket jo er selve opskriften på borgerkrig. Endnu er der ganske vist kun små symptomer, som f.eks. denne aktuelle skytte, men inden for de næste 10 år, så vil man helt sikkert opleve meget voldsomme begivenheder i Sverige og i øvrigt overalt i Vesteuropa, hvor man har tilladt indvandringen. En indvandring fra den tredje verden til Europa kan kun ende med vold og terror, da de europæiske folkeslag absolut intet har tilfælles med de mange indvandrere, hverken på etnisk, kulturel, religiøs eller på anden måde. Det kan kun gå galt!

Kampen mod islam er en kamp for danskheden

Den redaktionelle kommentar: Jagten på de døde

Jagten på de såkaldte racister er for alvor gået ind, og nu vil man ikke nøjes med at chikanere de levende racister, som der er så få af, at det ikke rigtigt kan blive til noget, nej, nu vil man også forfølge de døde racister, som der naturligvis er mange flere af. Også de døde skal nu inddrages, så racistjægerne har noget at foretage sig, og bedst er det naturligvis, hvis det er en af fortidens store skikkelser, der kan afsløres som en fæl racist, for det vækker mest opmærksomhed og racistjægeren kan svinge sig op på ryggen af den døde storhed og derved få en omtale i samfundet, som hans egen indsats ikke berettiger til. Det seneste eksempel på denne latterlige tendens er Peter Tudvad, der har udsendt en bog under titlen "Stadier på antisemitismens vej - Søren Kierkegaard og jøderne". Mediernes skriver i denne anledning: »Søren Kierkegaards had til jøder bør farve hans eftermæle, mener formanden for Det Mosaiske Trossamfund. Latterlige bagateller, siger næstformanden i Søren Kierkegaard Selskabet. Det nye billede af Søren Kierkegaard som antisemit,

der bliver tegnet i en ny bog af den danske forsker Peter Tudvad, deler meningene om den store danske filosofers omdømme. Hos Søren Kierkegaard-Selskabet, der blev grundlagt i 1948 for at videreudvikle interessen for Søren Kierkegaards værker, mener man i dag ikke, at de nye oplysninger ændrer det samlede billede af Søren Kierkegaard. Det siger selskabets næstformand, sognepræsten Viggo Kanding. - Det er jo en flig af hele hans opfattelse, som vi er inde på her. Det dominerer ikke noget som helst hos ham. Den opfattelse deler man ikke hos Det Mosaiske Trossamfund, der er et fællesskab for jøder i Danmark. Her anerkender man, at Søren Kierkegaard var vældig intelligent, men hans had til jøder var mindre begavet, siger Finn Schwarz, der er formand i Det Mosaiske Trossamfund. - Det er klart, at det får indvirkning, hvis en person med sublime ideer, også rummer sider, der er langt ude. I ethvert retvisende billede af en person, indgår både positive og negative facetter. Jeg kan slet ikke forstå, hvordan det kan være en bagatel. Man bliver da nødt til at tage det med i

Søren Kierkegaard, afdød filosof, også han bliver nu forfulgt af de anti-racistiske skribenter, der håber at opnå en position ved at kritisere afdøde kulturpersoner for noget, de kalder anti-semitisme.

den samlede vurdering og den samlede beskrivelse af personen "Søren Kierkegaard", siger Finn Schwarz.«

Finn Schwarz har ikke meget forstand på tingene, for det var aldeles ikke langt ude at være anti-semit i Kierkegaards samtid, nej, dengang var det langt ude at være en jødeven. Og Kierkegaard havde således en helt normal opfattelse af jøderne, og derfor betyder jøderne heller ikke noget i hans forfatterskab, da hans holdning til jøderne netop ikke var noget at skrive om. Det er da også kun i Kierkegaards private journaler, at jøderne omtales som en særskilt ondartet gruppe. Men det er meget mærkeligt, at Finn Schwarz kan være så uvidende om forholdene i det 19. århundredes Danmark, at han ser det som noget usædvanligt eller mindre begavet at være anti-semit. Langt de fleste begavede personer i det 19. århundrede var jo anti-semitter, f.eks. også Kierkegaards lærer, den berømte digter Poul Martin Møller, og utallige andre kunne jo nævnes. Desuden var anti-semitisme nærmest obligatorisk hos en kristen skribent som Søren Kierkegaard, da jødernes upopularitet i det 19. århundrede hovedsageligt var begrundet i den stærke religiøse modsætning mellem kristne og jøder. Hvis Kierkegaard skulle tage sine kristne skrifter alvorligt, så måtte han naturligvis have den holdning til jøderne, der var udtrykt i den kristne tradition. Nej, det belaster på ingen måde Søren Kierkegaards eftermæle, at han var anti-semit, og forsøget på at gøre noget ud af dette er små personers forsøg på at blive store ved at kritisere de store. Hvad er Peter Tudvad ved siden af Kierkegaard? Han er intet, en ren nullitet, og Finn Schwarz' tåbelige snak om, at Kierkegaards holdning til jøderne har en betydning for danskernes almindelige billede af Kierkegaard, det er fuldstændigt at overvurdere jødernes betydning. Men at jøderne selv tillægger Kierkegaards syn på jøderne afgørende vægt, det er jo en helt anden sag, og hvad kommer det danskerne ved? Men bevares - tendensen til at forfølge døde racister - er da meget interessant. Nu venter vi bare på, at de bliver anmeldt efter paragraf 266b, gravet op og sigtet, så domstolene kan holdes beskæftigede.

Brevkasse

Eva fra Roskilde spørger i en E-mail, om indvandringsmodstanderne har noget papirtidsskrift.

Ja, her kan vi henvise til skriftet *Danskeren*, der udgives af Den Danske Forening. Adressen på foreningen er den følgende: DDF, Skomagergade 25. 4000 Roskilde. Telefon 86 13 24 01 eller e-mail på Danskeren@Danskeren.dk.

BSM fra Hasselager i Jylland spørger pr. E-mail om, hvorfra udtrykket "arier" kommer.

Svar: Udtrykket "arier" stammer oprindeligt fra den komparative sproghistoriske forskning i det 19. århundrede, hvor udtrykket den ariske sprogstamme blev anvendt som en gruppebetegnelse for de indo-europæiske sprog. Man mente ud fra et konstateret sproglægtskab at kunne fastslå, at folkegruppen arierne (betydning: de rene, de ædle) for flere tusind år siden var bosat i det sydlige Rusland, hvorefter arierne adskiltes i to store hovedgrupper, hvoraf den ene gruppe vandrede mod vest til Europa og blev stamfædre til de forskellige europæiske folkeslag, som f.eks. germanere, slaver og romaner, mens den anden gruppe af arierne vandrede mod syd til Persien og Nordindien, hvor man kender dem via de persiske magere, den indiske Brahman-kaste og det hellige tempelsprog sanskrit, der opfattes som grundsproget for indo-europæerne.

Den komparative sprogforsknings særlige terminologi fik imidlertid også et politisk liv i sidste halvdel af det 19. århundrede, idet den dannede grundlag for udformningen af forskellige raceteo-

rier, og gennem disse teorier blev udtrykket arier et politisk udtryk. Blandt de mange europæiske raceteoretikere, der anvendte udtrykket, var filosofen Houston Stewart Chamberlain (1855-1927), en neutraliseret englænder bosat i Tyskland, idet han sammen tænkte den rent sproghistoriske forskning med raceteoretiske overvejelser, der tillagde den ariske race og her især germanerne en biologisk, kulturel og moralsk overlegenhed. Hans politisk-filosofiske hovedværk *Die Grundlagen des Neunzehnten Jahrhunderts* fra 1899 blev da også det anerkendte udgangspunkt for pangermanismen i det tyvende århundrede. Den tyske raceideolog Alfred Rosenberg skrev senere i 1930 en fortsættelse af værket under titlen *Der Mythos des 20. Jahrhunderts*, der dog aldrig fik den samme betydning som Chamberlains værk, skønt Rosenbergs værk blev trykt i meget store oplag efter 1933.

Af speciel nordisk interesse i denne forbindelse er, at pangermanismen også havde en meget ivrig nordisk fortaler i den berømte norske digter Bjørnstjerne Bjørnson, der forsøgte at få andre nordiske kulturpersonligheder til også at tale for pangermanismen, hvis endelige målsætning var en sammenslutning af de stater, der har en germansk befolkning, som de nordiske lande, Tyskland, England, Holland, Østrig, osv. Efter anden verdenskrig blev pangermanismen forhadet af politiske grunde, og med udtrykket arier gik det på samme måde.

Og sigøjnerne

Dansk Fjernsyn har nylig vist en engelske reportage om sigøjnernes kriminalitet, men da det ikke anses for politisk korrekt at sige sandheden om sigøjnerne, var denne reportage ledsaget af en kommentar fra en såkaldt sigøjnerforsker, der nærmest opfordrede seerne til at glemme, hvad de lige have set. Man må virkelig undre sig over de danske medier. Mediefolkene køber en oplysende udsendelse om sigøjnernes kriminalitet og uordentlige liv, og dernæst fortæller de seerne, at udsendelsens oplysninger skal man slet ikke notere sig, for det ville være synd for sigøjnerne. Dette er jo helt meningsløs mediepolitik, for til hvilken nytte er oplysninger, hvis man ikke må slutte noget ud fra dem? Men udsendelsen om sigøjnerne blev altså trods alt sendt, og den var da også meget lærerig.

For de danske seere var det nok mest rystende at kunne konstatere, at de i udsendelsen optrædende sigøjnere betragtede dette med at "stjæle penge" som synonymt med at "tjene penge". Dette virker oprørende i et civiliseret samfund som det danske, men det forekom åbenbart helt naturligt i det viste sigøjnermiljø. Det var også rystende at se, hvordan ganske unge sigøjnerpiger forsøgte at udøve en uventet brutal form for pigenkriminalitet ved helt åbenlyst at stjæle penge fra folk ved hæveautomater. Skønt udsendelsen også forsøgte at forklare baggrunden for sigøjnernes forbrydelser, så vil enhver europæer tage afstand fra sådanne forbrydelser og føle en helt naturlig afsky for personer, der udøver den. Tilbage står altså den kendsgerning, at sigøjnerne netop er sådan, som de såkaldte fordomme fortæller os. Og så er spørgsmålet jo, hvorfor man i dansk fjernsyn kalder et realistisk billede af sigøjnerne for et resultat af fordomme. Det synes som om, at man i medierne er begyndt at kalde alle negative men sande billeder af minoriteter for fordomme, bare fordi man anser sandheden for politisk ukorrekt.

Sigøjnernes uforholdsmæssigt store kriminalitet og meget særegne levevis har i århundreder været et stort problem for Europa, og i mange lande har man derfor forsøgt at komme af med sigøjnerne. Fra Danmark i det syttende århundrede til Tyskland, Ungarn og Rumænien i det tyvende århundrede. Det er imidlertid ikke lykket for noget land i Europa at komme helt af med sigøjnerne, flokke af sigøjnere drager stadig rundt, og problemet med sigøjnerne eksisterer således fortsat. Kommunisterne i Østeuropa påstod først, at sigøjnerproblemet var en fascistisk opfindelse, og når blot man behandlede sigøjnerne som alle andre arbejdende mennesker, så ville sigøjnerproblemet forsvinde af sig selv, men kommunisterne tog helt fejl, for sigøjnerne ville ikke arbejde i kommunisternes fabrikker og

være arbejdende mennesker, sigøjnerne ville bare leve på deres vanlige asociale vis. Så opgav kommunisterne dem, og i Rumænien byggede man syv store landsbyer til sigøjnerne, så langt borte fra alting, at sigøjnerne ikke kunne genere andre. Men nu efter kommunismens og jerntæppets fald strømmer sigøjnerne igen ud over hele Europa og skaber problemer. I Slovakiet er modviljen mod sigøjnerne stor, da de her er så mange, at det slovakiske socialsystem er ved at bryde sammen på grund af bidragene til sigøjnerne, og i Ungarn har der lige frem været væbnede sammenstød i landsbyerne mellem sigøjnerfamilier og ungarere. I Italien har Lega Nord i en analyse påstået, at sigøjnerne ret uciviliserede måde at leve på skyldes sigøjnerne oprindelse i Indien, idet denne levemåde viser tydelige indiske træk. Trods tusind års historie i Europa, er det stadig deres indiske afstamning, der styrer dem, og vel at mærke er det en indisk lav-kaste arv og kultur, præget af kaos og uorden, siger analysen, og det vil aldrig lykkes at ændre sigøjnerne levemåde, for den ligger i deres gener. Lega Nord har følgelig forlangt sigøjnerne fordrevet fra Italien, men er endnu ikke kommet igennem med dette krav.

Sandheden er ilde hørt

Det er som bekendt ikke kun i Danmark, at sandheden er ilde hørt og man fører sager mod alle, der siger sandheden om de fremmede, det sker også i det øvrige Europa. Den kendte hollandske politiker Geert Wilders udsættes nu også for myndighedernes forfølgelse på grund af de sandhedens ord, han har ladet falde om de fremmede. Medierne skriver: »Oprindeligt afviste anklagemyndigheden at rejse sag mod Wilders med henvisning til, at han som politiker skulle have et vist spillerum til at udtrykke sine holdninger. Men en dommer pålagde anklageren at rejse sag - hvilket fik Geert Wilders til at sige, at »det ikke blot er en ret, men en pligt for hvert frit menneske at tale mod enhver ideologi, der bringer friheden i fare«. Han ser ifølge hollandsk radio sagen som et politisk betinget forsøg på at få ham til at tie i den offentlige debat. »1,5 millioner menneskers ytringsfrihed er på spil her«, meddeler han via Twitter med henvisning til de mange hollændere, der stemte på hans Frihedsparti ved sommerens valg. Taber han sagen ved byretten, kan han appellere den til den hollandske højesteret. Der er sat en håndfuld retsdage af til sagen mod Geert Wilders, der ventes at blive afsluttet den 4. november. Retssagen mod Geert Wilders har fået endnu mere opmærksomhed, efter at Geert Wilders' Frihedsparti indgik en aftale om at agere støtteparti for en ny hollandsk regering.«

En dom

Og så er det såkaldte kirkeasyl blevet dømt, og for engangs skyld har Byretten lyttet til fornuft. Køben-

havns byret har konfiskeret 308.000 kroner og idømt firmaet Asylbureau 10.000 kr. i bøde. En bøde på 10.000 kr. og konfiskering af 308.810 kr. til statskassen. Sådant lyder dommen i Københavns Byret over for den gruppe af aktivister fra Kirkeasyl, der sidste år forsøgte at få nogle af de afviste irakiske asylansøgere til at blive legalt i Danmark ved at få dem ansat i et vikarbureau med en høj løn. Med dommen følger Byretten fuldt anklagemyndighedens krav om at dømme Asylbureau/ Irakinstituttet, som vikarbureauet hed, for at have til hensigt at ansætte flygtninge uden arbejds- og opholdstilladelse. Asylbureauet ansatte aldrig nogen af irakerne, dels fordi deres kontrakter ikke blev godkendt af Udlændingeservice, og dels fordi irakerne blev tvangsudvist. Asylbureauet, der udspringer af det omdiskuterede borgerinitiativ Kirkeasyl, vil anke dommen til Landsretten.

Pia Kjærsgaards fejltagelse

Pia Kjærsgaard har skrevet nogle meget rosende bemærkninger om Sarrazins bog "Tyskland afskaffer sig selv", der nu er solgt i ca. 1. million eksemplarer i Tyskland og har vakt vældig opmærksomhed. Men hun har også en kritisk bemærkning. Hun skriver: »i den forbindelse skal det retfærdigvis tilføjes, at Sarrazin tog helt og aldeles fejl, ved at tillægge forskellige racer særlige egenskaber.« Nej, det var ikke Sarrazin, der tog fejl her, det var Pia Kjærsgaard, for den nyeste amerikanske forskning i genetik bekræfter netop Sarrazins påstand, og det i en sådan grad, at man nu i de amerikanske medicinalfabrikker fremstiller racespecifik medicin, simpelthen fordi forskellen på racerne er så stor, at racerne i mange tilfælde ikke kan anvende eller tåle den samme medicin. Mon man virkelig ville fremstille en sådan racespecifik medicin, hvis man ikke havde videnskabeligt bevis for, at de forskellige racer har vidt forskellige egenskaber og derfor også har en forskellig tolerance over for den medicinske påvirkning? Nej, naturligvis ikke, man bryder sig ganske vist ikke om at høre det, men i virkelighedens verden må man alligevel erkende, at der er væsentlig forskel på racernes egenskaber og det ikke bare er et spørgsmål om folks udseende, som man ellers påstår. Og nu har bankmanden Sarrazin altså været så politisk ukorrekt, at han har vovet at skrive om denne sag. I bogen skriver Sarrazin bl.a. følgende: »Vi (i Tyskland) bliver helt automatisk gennemsnitlig dummere. Indvandrere fra Tyrkiet, Mellemøsten og Afrika er mindre uddannet end indvandrere fra andre lande, og mindre intelligente formerer sig hurtigere. Intelligens er 80 procent arveligt.«

Politiet svigter danskerne

Endelig begynder folk nu at kunne indse, at det danske politi har forrådt danskerne af hensyn til de fremmede, og at politiet nu taler de fremmedes sag og ikke danskerne. Ralf Pittelkow, politisk kommentator, skriver bl.a. følgende i Jyllands-Posten den 14. oktober: »Politiet skønmaler ghettoer. Ledende politifolk bidrager til at forværre problemerne i de belastede boligområder. Problemerne i ghettoområderne er nu blevet så tydelige, at politikerne konkurrerer på forslag om, hvad man skal gøre ved dem. Gennem årene har vi ellers fået myndigheders forsikring om, at det nu gik meget bedre i det ene og det andet område. Men problemerne er tværtimod vokset. Alligevel gøres der stadig forsøg på skønmaleri. Således fra flere af de politidirektører, der har en central rolle i løsningen af problemerne. Måske drives de af politisk korrekthed. Måske vil de forsikre befolkningen om, at der er styr på tingene. Måske begge dele. En hel del af de unge uromagere ser sig selv som muslimer i kamp mod et fjendtligt samfund. Ofrene for kriminaliteten er i udpræget grad de indfødte ikke-muslimer. Disse unge søger at erobre kontrollen med "deres" territorium fra de danske myndigheder. "Politiet kan bestemme over deres egne. Her bestemmer vi," som en ung svensk muslim udtrykte det. Dette er koblet sammen med andre bestræbelser på at skabe muslimske parallelsamfund. Herunder imamer, der udvikler deres eget islamiske retssystem uden om dansk ret. Frem for alt er der en massiv tendens til, at man ikke fortæller politiet noget, fordi det ville være brud på den indbyrdes solidaritet over for de danske myndigheder. I den skønmalende sprogbrug fra Københavns politidirektør Johan Reimann bliver det til følgende: "Det er rigtigt, at der kan være familier og personer i miljøet, som er så isolerede i forhold til samfundet, at de er svære at få i tale." Sikke noget præk. Politidirektør Jørgen Ilum fra Østjylland advarer mod, at ghettoindsatsen bliver for meget "dem og os". Kald det for mig gerne noget andet end ghettoer. Bare man forholder sig til de reelle problemer, herunder fjendtlige holdninger til det danske samfund. Desværre gør ledende politifolk de skyldige til ofre og ofrene til de skyldige. Dermed bidrager de til at forværre problemerne.«

Den vigtigste grund til, at politidirektørerne forsøger at tale konflikten med de oprørske ghettobeboere ned, det er simpelthen, at politiet ikke tør gå ind i ghettoerne, for så afsløres det, at al politiets snak om kontrol bare er bragesnak, og at politifolkene reelt er bange for indvandrerknægtene. Skønt politiet er bevæbnet, så er korpset rystende angst for indvandrerknægtene, og derfor ignorerer politiet fuldt bevidst problemerne i ghettoerne, så politifolkene kan sidde tilbage i sikkerhed på politistationerne, mens man lader det hele gå ud over de almindelige danskere. Men også de danske politikere svigter og er feje, når det kommer til ghettoproblemet. Nu anbefaler politikerne jo de ressourcerstærke danskere at flytte ind i ghettoerne, men hvorfor skulle

De er godt klædt på, men de er ikke særligt modige, når det kommer til konfrontationer med indvandrerne.

det så ikke være politikerne, der gik foran med det gode eksempel, ja, det spurgte DR om, og så var det pludselig blevet til en helt anden sag. På DRs hjemmeside den 14. oktober stod der bl.a. følgende: »Ghettoerne ville blomstre op, hvis stabile, ressourcerstærke familier blev lokket til at flytte dertil. Det mener langt de fleste politikere i kommunerne. Men det store spørgsmål er, hvilke familier der skal gå forrest. I hvert fald har politikerne ikke selv tænkt sig at optræde som det gode eksempel. DR Nyheder har spurgt kommunalpolitikere i de otte hårdest ramte ghettokommuner, om de mener det vil forbedre situationen i ghettoerne, hvis ressourcerstærke personer blev lokket til. Det mener 84 procent. En tredjedel af politikerne ser det ligefrem som det bedste middel til at løse problemerne. Men kun 24 procent kunne forestille sig at flytte ind i et af områderne. I Greve overtog kommunen for nogle år siden anvisningsretten til de almene boliger, så folk i arbejde og med en vis indkomst kom foran i køen. Det har betydet, at der i perioder har været tomme lejligheder. Formand for børne- og ungeudvalget, Brigitte Klintskov Jerkel fra De Konservative, ville grundlæggende ikke have noget imod at overtage en af lejlighederne. - »Hvis jeg skulle gøre det, så skulle området virke trygt og imødekommende, og det skulle selvfølgelig være nogle attraktive boliger.«

Ja, det sagde denne politiker faktisk, hvor utroligt det end lyder. For det interessante er jo her, at politikerne nok mener, at de ressourcerstærke danskere skal flytte ind i ghettoerne, men at de kun selv ville gøre det, hvis den pågældende ghetto allerede var blevet pacificeret, så der var ro og fred, og bebyggelsen reelt ikke længere var en ghetto. Politikerne vil ikke selv tage øretæverne, men de vil gerne anbefale, at andre gør det, men hvorfor skulle fornuftige danskere dog ønske at rage kastanjerne ud af ilden for politikerne? Så tåbelige er der formodentlig ikke mange danskere, der vil være, og politikernes snak om de ressourcerstærke danskere, der skal frelse fremmedghettoerne er det rene sludder. Politikerne har skabt ghettoerne, og politikerne må få dem væk igen.

Kampen mod moskebyggeriet

Som et led i den almindelige islamisering af Europa, rejses der i disse år stormoskeer overalt i Vesteuropa, og i Danmark har muhamedanerne allerede nu fremlagt 5-6 store byggeprojekter. De forræderiske danske lokalpolitikere har uden videre godkendt disse projekter, men kampen om projekternes virkeliggørelse er dog først lige begyndt. Og den 29. oktober kan medierne oplyse følgende: »Knap 90.000 mennesker erklærer sig på internetsiden Facebook imod opførelsen af moskéer i Danmark. "Danmark er et kristent land, og det skal det også være i fremtiden. Muslimer bliver aldrig en del af vores kultur." Sådan lyder et af argumenterne imod opførelsen af moskéer i Danmark. Og det er ikke en ytring, der står alene. 89.263 mennesker har på det internetbaserede sociale mødested Facebook tilkendegivet, at de er imod, at der bygges moskéer i Danmark ved at være en del af gruppen "Nej til moskéer i Danmark". Det sker blandt andet som reaktion mod en lokalplan, der indeholder et byggeri på Amager i København, hvor der også skal være en moské. Projektet har været sendt i offentlig høring, der sluttede med denne måned, og projektet skaber protester.« Dette lover sandelig godt for den kommende kamp mod moskebyggeriet i Danmark, for det er den brede folkelige modstand, der skal mobiliseres, hvis moskebyggeriet skal stoppes, det er erfaringen fra tidligere.

Om menneskers lighed

Mange begavede og velmenende mennesker er præget af en underlig blindhed, når talen er om den påståede lighed mellem mennesker. I Jyllands-Posten den 19. oktober findes en interessant artikel i denne forbindelse under overskriften "Kristendommen er kilden", og her finder vi bl.a. følgende par linjer: »Nogle vil mene, at den vestlige verden udsprang af det antikke Grækenland. Vel ikke Sparta med sin kollektivistiske proto-fascisme? Mange peger med rette på Athen. Men også her levede man i en bystat uden at acceptere, at fremmede kunne være ligeværdige. Vesten blev grundlagt, da Paulus sagde, at der hverken var jøde eller græker, mand eller kvinde, træl eller fri. Denne ærkevestlige universalisme og individualisme har netop en religiøs kilde.«

Dette lyder måske smukt i en lighedsfanatikers øre, men det er ikke rigtigt, for Paulus siger ganske vist som citeret, men man har ganske glemt hele sammenhængen, hvori Paulus gør det klart, at alle mennesker er lige for GUD, og så er det pludselig en helt anden historie. At alle mennesker er lige for GUD, dvs. underordnet GUD, og det siger jo ikke noget som helst om, at alle mennesker også skal være lige for mennesker. Der er således ikke noget specielt kristent ved at opfatte alle mennesker som lige. Og al snak om det ligeværdige står da også i principiel modstrid med den nævnte vestlige individualisme, for hvis det ligeværdige ikke har nogen reelle konsekvenser for folks individuelle liv, og det har det jo heller ikke i Vesten, hvor der kan være uhyre stor forskel på folks muligheder og sociale liv, hvorfor så overhovedet tale om det ligeværdige? At tale om ligeværdighed mellem mennesker i samfund, hvor en direktør måske tjener 20 gange mere end en arbejder, det er blot rent hykleri, for hvordan er folk så ligeværdige? Hvori består det ligeværdige? Det såkaldt ligeværdige er i de vestlige samfund en så abstrakt størrelse, at den ikke har nogen realitet og dermed heller ingen værdi. Hvis folk virkelig var "lige værdige", hvilket jo altså rent sprogligt er synonymt med "lige værdifulde", hvorfor belønner samfundet dem så ikke på lige vis? Nej, det er bare noget forrykt sludder, hvis man tror, at kristendommen har noget specielt med ligeværdighed at gøre, det har kristendommen ikke, for den siger naturligvis ikke meget om menneskers samfundsform men beskæftiger sig hovedsageligt med menneskers forhold til GUD.

Forsøg på terror i Sverige

Fire syriske mænd bosiddende i Sverige er anholdt for forsøg på at iværksætte bombeterror. Mændene er i alderen 28 til 48 år, og de er alle i familie med hinanden. De anholdte er mistænkte for at ville sprænge en bombe et centralt sted i Göteborg. Det forlyder i den svenske presse, at det var et stort indkøbscenter, der skulle bombes. Men politiet har endnu ikke oplyst, hvor de mener, at en bombe skulle gå af. Mange politi-patruljer blev sendt på gaden for at være massivt tilstede flere steder i den centrale del af byen. Anholdelserne skulle være sket efter at en troværdig kilde opsnappede en samtale mellem to personer. Ingen har endnu angivet, hvad der kunne være motiv til, at ville sprænge en bombe i en svensk by. Aftonbladet mener at vide, at de anholdte blev udspurgt om Mohammed-tegningerne og deres syn på dem.

Modstanden mod indvandringen vokser i Tyskland

Kritikken af indvandringen vokser overalt i Tyskland. Ifølge en undersøgelse fra den socialdemokratiske tænketank Friedrich-Ebert-Stiftung mener 35,6 pct. af de adspurgte, at forbundsrepublikken er under pres fra stærk fremmed indflydelse. Undersøgelsen viser også, at mindst hver tiende ønsker en fører, som "med hård hånd styrer landet til alles bedste". Undersøgelsen, som omfatter 2.500 adspurgte, er blevet gennemført i april 2010 og har vakt opsigt i Tyskland, hvor etablerede politikere, medier og kommentatorer er blevet forskrækket over den udbredte skepsis over for udlændinge. Mere end 30 pct. af

de adspurgte mener, at udlændinge kommer til Tyskland for at udnytte socialstaten, og at de bør sendes hjem igen, hvis der opstår mangel på arbejdspladser. Blandt de adspurgte i undersøgelsen mener 58,4 pct., at muslimers religionsudøvelse skal indskrænkes.

Norsk nej til moske-finansiering

Og Norge siger nu nej til saudiske moskepenge. Den norske udenrigsminister, Jonas Gahr Støre, kan ikke se nogen ide i, at Saudi-Arabien, hvor der ikke er religionsfrihed, er med til at finansiere byggeri af moskeer i Norge. Ifølge avisen Verdens Gang er der ellers planer om at bygge moskeer for mange millioner kroner i Norge med penge fra Saudi-Arabien og velhavende enkeltpersoner. Det har de i henhold til norsk lov også ret til på grund af loven om støtte til trossamfund. Men forudsætningen er, at de norske myndigheder godkender støtten, og i det her tilfælde synes godkendelsen langt væk. I et brev til det islamiske center Tawfiq skriver udenrigsministeriet, at det vil være "et paradoks og unaturligt, hvis der gives godkendelse til finansiering fra kilder i et land, der ikke er åben for religionsfrihed". - Vi kunne bare sige nej. Af princip giver udenrigsministeriet ikke sådanne godkendelser. Men når vi først bliver spurgt, benytter vi muligheden til at tilføje, at en godkendelse vil være paradoks al den stund, at det er strafbart i Saudi-Arabien at etablere kristne trossamfund, siger udenrigsminister Støre til Verdens Gang.

Og i forbindelse med denne sag udsendte Dansk folkeparti den 19. oktober følgende pressemeddelelse: »DF: Danmark bør følge Norges nej-til-moskéer-eksempel. - Det her er helt klart noget, som vi skal se nærmere på. Sådan er MF for Dansk Folkeparti Martin Henriksens reaktion på, at Norges regering nu melder ud, at man ikke vil være med til, at Saudi-Arabien betaler for moskeer i Norge. Norges begrundelse er, at der ikke er religionsfrihed i Saudi-Arabien, og at det i landet er strafbart at etablere kristne trossamfund. Martin Henriksen (DF) vil bede den danske regering om at lade sig inspirere af meldingen fra Norge. - Når Norge på denne måde kan sige fra til finansiering fra Saudi-Arabien, så kan Danmark selvfølgelig også. Lige som vi også bør sige nej til finansiering fra Iran. Det kan godt være, at de øvrige partier i Danmark er ligeglade med, hvor pengene til moskébyggerierne kommer fra, men det er vi altså ikke. Hvis det er religiøse fanatikere, der står bag finansieringen, så føler jeg mig overbevist om, at de vil få indflydelse på, hvad der foregår i moskéen. Og det kan meget vel være en indflydelse, der vil skade integrationen, og som i værste fald kan føre til terror, siger Martin Henriksen. Der er i øjeblikket planer om at bygge moskéer i flere danske byer. Blandt andre København, Århus og Slagelse. - Regeringen bør som minimum sikre sig, at finansieringen til disse moskéer ikke kommer fra de fundamentalistiske regimer i Saudi Arabien og Iran, lige som vi også skal afvise, at penge til moskébyggeri i Danmark kommer fra fonde eller rigmænd fra disse lande, siger Martin Henriksen, der gerne ser et forbud mod stormoskéer i Danmark.«

De danske soldater i Afghanistan har en meget vanskelig opgave, for de skal føre en krig uden at nogen kommer noget til. Hvordan man gør noget sådant, det er vanskeligt at forestille sig, men alligevel er det netop det, som de danske politikere og medier kræver af dem. Der lyder et ramaskrig i Danmark for hver eneste afghaner, der kommer galt af sted i forbindelse med operationer, hvor de danske soldater er involverede, og man kan ikke forstå, at de danske soldater overhovedet gider deltage i denne mærkelige "legen" krig, der ingen krig må være. De danske soldater burde øjeblikkeligt rejse hjem og sige til politikerne, hvis I vil have denne form for pædagogisk krig, så kan I selv udkæmpe den og spørge ind til afghanernes helbred bagefter.

Diskussionen om Koranens afbrænding går videre.

Skal Koranen afbrændes?

I det patriotiske miljø går diskussionen videre om de mange symbolske afbrændinger af Koranen. Nogle patrioter ønsker sådanne afbrændinger gennemført i et stadigt øget omfang, mens andre mener, at det er forkert at brænde bøger, også når det drejer sig om en bog som Koranen, og at man i sin argumentation bare skal angribe indholdet i Koranen. Meget kan tale både for det ene og det andet synspunkt, og derfor er det da heller ikke særligt sandsynligt, at patrioterne bliver helt enige om denne sag foreløbigt.

Et vanvittigt spild

I årevis har man kritiseret de danske jobcentre for en helt meningsløs aktivering af klienterne, men jobcentrene er bare fortsat af denne vanvittige vej. Og efter at kommunerne overtog opgaven, er det ikke blevet bedre. Medierne skriver: »9,4 milliarder kroner. Så mange offentlige kroner er reelt blevet spildt på aktivering af »ikke-arbejdsmarkedsparete« ledige de seneste fire år. Det er konklusionen i en opsigtsvækkende beretning fra Rigsrevisionen, som i går blev offentliggjort, og som handler om aktiveringen af svage ledige, som for eksempel har sociale eller helbredsmæssige problemer - ud over at de er ledige. For selv om det offentlige pumpede 1,6 milliarder kroner i gruppen til aktivering i 2006, 2,2 milliarder kroner i 2007, 3,3 milliarder kroner i 2008 og 2,3 milliarder kroner i 2009, så har Rigsrevisionen ikke kunnet dokumentere den mindste positive effekt af aktiveringen, når de sammenligner med tilsvarende ledige, som ikke kommer i aktivering. Faktisk skriver Rigsrevisionen, at effekten af aktivering ligefrem har haft negativ effekt. Ifølge beretningen kom

»de aktiverede i selvforsørgelse eller beskæftigelse en mindre del af tiden end de ikke-aktiverede i perioden 2006«. Dette siger vist alt! Aktiveringerne er ikke andet end et tåbeligt spild af penge, penge, der kunne være brugt bedre mange andre steder. Og det siger jo også sig selv. Skønt der er hundredtusinder af ganske almindelige ledige, der er helt arbejdsmarkedsparete, som det nu hedder, så interesserer man sig hovedsageligt for at få de ikke-arbejdsmarkedsparete i arbejde. Men dette kan ikke lade sig gøre uden at man samtidigt også er parat til også at ændre indretningen af arbejdsmarkedet. Det er en ren illusion, at man kan få alle til at arbejde på det nuværende arbejdsmarked, der slet ikke tager højde for folks forskellighed men betragter alle som ens i enhver henseende. Men lighedsideologi duer ikke i praksis, og hvis alle absolut skal arbejde, så må arbejdsmarkedet også indrette sig efter de arbejdende og ikke efter nogle arbejdsgivernes ønsker. Skraber man bunden for arbejdskraft, så kommer arbejdsmarkedet også til at acceptere hidtil uhørte ting, som f.eks. tilfældige arbejdstider og en elendig arbejdsmoral, for der er simpelthen ingen vej uden om. De sidste ti procent af arbejdsstyrken kan nemlig ikke disciplineres på samme måde som den øvrige arbejdsstyrke, hovedsageligt fordi disse mennesker ikke har et så stort materielt forbrug som den øvrige arbejdsstyrke, og derfor heller ikke er parate til at ofre sig fuldstændigt for indtjeningens skyld. Gennem løftet om en stor indtjening disciplinerer man den store del af arbejdskraften, og det kan sagtens lade sig gøre, men har man en dårlig arbejdskraft, der skal ansættes, så vil arbejdsgiverne ikke betale ret meget for den, men det betyder også samtidigt, at denne dårlige arbejdskraft vil være helt ligeglad med jobbet og ikke gøre sig den ringeste anstrengelse. Det følger naturligt af forholdene. Derfor er der heller ikke megen økonomi i, at få den sidste del af arbejdsstyrken ansat, det koster faktisk mere end der kan indtjenes på denne måde, og da arbejdsmarkedet heller ikke ønsker grundlæggende ændringer, så ville det fornuftigste nu være at opgive det hele. Man burde nedlægge jobcentrene, spare nogle milliarder på denne måde, og så nøjes med at lade de 90 procent af arbejdsstyrken udføre arbejdet. I betragtning af den meget store forskel på lønnen i forhold til understøttelsen eller kontanthjælpen, så behøver man heller ikke at gøre sig nogen særlige anstrengelser for at kontrollere arbejdskraften eller få den fornødne arbejdskraft frem, den kommer helt af sig selv.

Månedens stikker

Charlotte Hansen, Aarhus

Fra Østrig

Der har været afholdt et kommunalvalg i Østrigs hovedstad Wien, og valget blev en meget stor sejr for det patriotiske Frihedsparti. De internationale Medier skrev den 10. oktober: »Dramatisk højreskred ved valg i Wien. Den yderste højrefløj fordoblede sin opbakning ved kommunalvalget i den østrigske hovedstad, Wien. Frihedspartiet, der er imod indvandringen, fik ca. 25 procent af stemmerne. Den nuværende socialdemokratiske borgmester ved navn Michael Haeupl, ser dog ud til at kunne fortsætte på posten, selv om hans parti nu står til at miste sit absolutte flertal i byrådet. Frihedspartiet går derimod frem med cirka 10 procentpoint i forhold til valget for fem år siden. Frihedspartiets og dets leder i Wien, Heinz-Christian Strache, har ført en valgkamp mod integration og nærmere bestemt en konsekvent modstand mod muslimer.« Dette var et yderst tilfredsstillende resultat, og det lover godt for udviklingen i Østrig. Også her går patrioterne frem, hvilket er bemærkelsesværdigt på baggrund af den meget voldsomme juridiske forfølgelse de østrigske patrioter er udsat for fra de småborgerlige myndigheders side. Men alligevel - fremgang!

Internetmagasinet Patrioten udkommer hver måned.

Patrioten. Boks 1848. 2300 København S
www.patrioten.org / mail@patrioten.org

Redaktør: Kaj Vilhelmsen

Bidrag til Patrioten kan sendes til girokonto: 1-699-7668.

